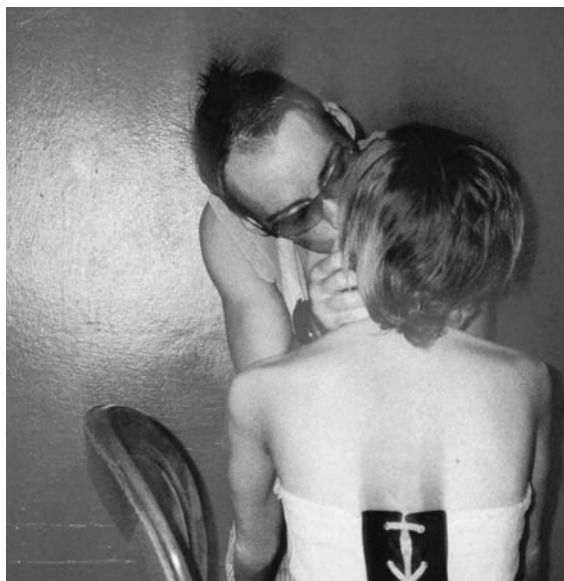

Ο τόπος έχει σημασία;

Μαρία Πρωτονοτάριου

«Μήπως δεν κατάλαβα;»
«Δεν υπάρχει τίποτα να καταλάβεις».
«Το φιλί τι ήταν;»
«Το φιλί;»
«Ναι, το φιλί στο στόμα...»
«Τι εννοείς τι ήταν;»
«Δε σημαίνει τίποτα;»
«Τι θέλεις να σημαίνει;»
«Όχι τι θέλω, τι σημαίνει».
«Ένα φιλί ήταν».
«Έτσι χώνεις τη γλώσσα σου εσύ όπου βρεις;»
«Θυμάσαι που ήμασταν;»
«Στο πάρτι».
«Θυμάσαι τι είχαμε πει;»
«Εσύ τι είχες πει;»
«Πολύ».
«Κι όταν πίνεις, βρίσκεις κάποια μπροστά σου και της λες: κάτσε, δε φίλησα σήμερα, βούτα ένα...»
«Ε, όχι πως δεν το ήθελες».
«Δεν είναι το θέμα τι ήθελα εγώ, δε σε φίλησα εγώ...»
«Εντάξει ένα φιλί ήταν είχαμε πει, το 'κανες θέμα...»
«Άκου τι λέει... το έκανα θέμα».
«...»
«Μίλα μου, ρε!»
«Τελειώσαμε».
«Τι τελειώσαμε; Δεν αρχίσαμε καν».
«Αυτό λέω, δεν υπάρχει τίποτα αφού τίποτα δεν αρχίσαμε ποτέ».
«Και τα μηνύματα και τα βλέμματα και οι σπόντες».

Με την ευγενική παραχώρηση της Gilmar.it

«Δεν είσαι καλά».
«Όχι, δεν είμαι».
«Φίλοι ήμασταν στο ίδιο γραφείο».
«Εσύ ήξερες...»
«Τι;»
«Πως νιώθω για σένα».
«Ε, τι ήξερα;»
«Πως νιώθω...»
«Ακούς τι λες; Γιατί έπρεπε να ξέρω;»
«Τα μηνύματα στο κινητό;»
«Τι θες, ρε παιδάκι μου;»
«Τα μηνύματα;»
«Τι τα μηνύματα;»
«Τι εννοούσες, ας πούμε, όταν έλεγες ότι σου λείπω;»
«Αυτό, ότι μου λείπεις».
«Δεν το έγγραφες όμως και στην κυρά-Βούλα την καθαρίστρια».
«Δε μου έλειπε η κυρά-Βούλα».
«Άρα;»
«Άρα, τι;»
«Άσ' το».
«Όχι "άσ' το", θα το λύσουμε τώρα».
«Άσ' το»
«Όχι. Είσαι φίλη μου ή... ήσουν;»
«Θα δούμε... τελείωνε».
«Πόσα χρόνια δουλεύουμε μαζί, τρία-τέσσερα;»
«Τέσσερα χρόνια οκτώ μήνες και δεκαπέντε μέρες».
«Μπα;...»
«Μπου... Λέγε!»
«Να λέω ότι ανάμεσα σε συναδέλφους αναπτύσσεται μια βαθύτερη...»
«Τι; Διείσδυση;»
«Επικοινωνία».
«Α, γιατί κάτι λένε για επαφές του τμήματός μας με το λογιστήριο και ειδικά μετά την πρόσληψη της καινούργιας...»
«Μη γίνεσαι γελοία, δε σου πάει».
«Τι μου πάει;»
«Εντάξει... Γύρνα στην οθόνη σου».
«Τι μου πάει;»
«Καλά, τίποτε δεν καταλαβαίνεις».
«Τι να καταλάβω; Τα κατάλαβα όλα το καλοκαίρι στο Αγκίστρι».
«Αυτό το κλείσαμε, νομίζω».
«Πολύ απλά ανοιγοκλείνεις εσύ τα θέματα».
«Μην αρχίζεις. Συμφωνήσαμε ότι ήταν κάτι που θέλαμε και οι δύο...»
«Ναι, μετά τα ουζάκια με τον ήλιο ντάλα».

«Σε παρέσυρα; Το μωράκι το παρέσυρα;»
«Δεν ήθελα...»
«Μμμ... σε καταλαβαίνω...»
«Δεν ήθελα να μπλέξω μαζί σου».
«Σε καταλαβαίνω...»
«Δεν ήθελα να μπλέξω μαζί σου, γιατί εγώ ήξερα πού θα καταλήξουμε».
«Μμμ...»
«Άει στο διάολο!»
«Προσπαθώ».
«Δε χρειάζεται ιδιαίτερη προσπάθεια, άνοιξε την πόρτα και κατευθύνσου στο γραφείο 7, απ' έξω γράφει λ-ο-γ-ι-σ-τ-ή-ρ-ι-ο».
«Καλά, ζηλεύεις; Χα χα χα! Ζηλεύει;»
«Δε ζηλεύω, τι να ζηλέψω;...»
«Κι όμως, θα έπρεπε...»
«Σιγά την πουτανίτσα...»
«Κορίτσι μου, γιατί μπερδεύεις τα πράγματα, πίστεψε με, δεν μπορώ».
«Τι;»
«Αυτό που μου ζητάς, τη σχέση».
«Μαζί μου;»
«Με καμία»
«Τι είσαι; Μαλάκας;»
«Ανίκανος».
«Στο Αγκίστρι το αντίθετο κατάλαβα».
«Τι λες, τρελάθηκες;»
«Κάμα Σούτρα, σελίδα δεκαπέντε».
«Εσύ είσαι;»
«Δεν μπορώ, ακούς;...»
«Τι δεν μπορείς;»
«Άστα, ρε Ζωή... φίλοι θέλεις να 'μαστε;»
«Μερικές φορές αναρωτιέμαι αν ο καρτοκόπτης είναι τόσο αποτελεσματικός όσο ο παγοκόφτης».
«Εξυπνάδες ώριμης γυναίκας...»
«Γιατί με φίλησες;»
«Γιατί σε αγαπάω, είσαι φίλη μου και σε αγαπάω, εντάξει;»
«Τελικά με έπεισες, εγώ είμαι».
«Φίλη;»
«Πολύ μαλάκας».
«Γιατί αυτό το ηλιόλουστο πρωί κάθομαι εδώ και μιλάω μαζί σου; Έχουμε και δουλειά, το θυμάσαι;»
«...Και αφού δεν μας κάθισε η λογίστρια στο πάρτι, να φιλήσουμε το ζών».
«Κόφ' το...»
«Γιατί, ρε Λάζαρε;»
«Δεν απαντάω σε “γιατί”, μη με κοιτάς έτσι... όλες μου τις γυναίκες τις ξόδεψα

προσπαθώντας να βρω τα “διότι”, νισάφι... μη με κοιτάς έτσι».

«...»

«Ρε, Ζωή, σα μωρό κάνεις. Μεγάλωσες, δεν είσαι το κέντρο του κόσμου, σκέφτηκες ότι και εγώ μπορεί να είμαι ερωτευμένος;»

«Ότι ερωτεύτηκες; Χα χα, ο κύριος ερωτεύτηκε! Με δουλεύεις, μας δουλεύει τώρα και ο Λάζαρος, τι σου λέω τόση ώρα, ρε και χαλάω το σάλιο μου; Ότι γουστάρεις τη μικρή δε σου λέω; Ότι θέλεις να πηδήξεις τη μικρή δε σου λέω;»

«Ο Τάσος...»

«Τι ο Τάσος;»

«Δεν είναι η μικρή, είναι ο Τάσος.»

«...Καινούργιο είναι αυτό;»

«Παλιότερο από όσο φαντάζεσαι.»

«Ωραίο παραμυθάκι για να με ξεφορτωθείς.»

«Έτσι νομίζεις;»

«Τόσα χρόνια κάτι θα μου είχες πει...»

«Δεν έτυχε...»

«Όταν μου μιλάς να με κοιτάξεις...»

«...»

«Αλήθεια λες, έτσι;...»

«Έμαθες κάποια πράγματα παραπάνω για μένα...»

«Θα του το πεις;... Του Τάσου...»

«Το ξέρει.»

«Το ήξερε στο πάρτι;»

«Ναι.»

«Α...»

«Δεν υπάρχει περίπτωση... ξέρεις, να...»

«Α...»

«Δώσ' μου ένα τσιγάρο.»

«Τι θα κάνεις;»

«Όπως συνήθως...»

«Τι θα κάνεις το Σαββατοκύριακο, εννοώ...»

«Δεν έχω ιδέα.»

«Ξέρεις, ήθελα να σου προτείνω να πάμε κάπου μαζί...»

«Στο Αγκίστρι;»

«Ο τόπος έχει σημασία;»